

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/795/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813222290
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813222290.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci W. E. B., s.r.o, so sídlom A., W. XX, J.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. P. E., s.r.o., so sídlom A., W. XX, proti odporcovi V. V., bytom W., A. D. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie M. Y. W. B., so sídlom A., M. námestie 7, J. XX XXX XXX, zastúpený JUDr. W. W., advokátom so sídlom A., D. XX, o zaplatenie 925,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 2. apríla 2015, č.k. 4C/47/2014-54, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,69 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. W. W., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXX, vedený v L. bank, a.s., do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 201,44 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 4,025 % ročne zo sumy 201,44 Eur od 23.05.2011 do zaplatenia a vo zvyšnej časti návrh zamietol, navrhovateľovi zároveň uložil povinnosť zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 66,63 Eur a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ návrhom podaným dňa 18.10.2013 žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie 925,70 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065% denne a úrokom z omeškania vo výške 4,025% ročne zo sumy 123,57 eur od 16.10.2010 do 17.10.2010, zo sumy 123,57 eur od 16.12.2010 do 17.1.2011, zo sumy 123,57 eur od 16.1.2011 do 17.3.2011, zo sumy 123,57 eur od 16.2.2011 do 29.5.2011, zo sumy 123,57 eur od 16.3.2011 do 29.5.2011, zo sumy 123,57 eur od 16.4.2011 do 29.5.2011, zo sumy 123,57 eur od 16.5.2011 do 15.8.2011, zo sumy 1235,70 eur od 23.5.2011 do 25.7.2012, zo sumy 1185,70 eur od 26.7.2012 do 12.8.2012, zo sumy 1135,70 eur od 13.8.2012 do 12.9.2012, zo sumy 1090,70 eur od 13.9.2012 do 25.9.2012, zo sumy 1060,70 eur od 26.9.2012 do 14.10.2012, zo sumy 1035,70 eur od 15.10.2012 do 29.10.2012, zo sumy 1015,70 eur od 30.10.2012 do 11.11.2012, zo sumy 975,70 eur od 12.11.2012 do 13.11.2012, zo sumy 955,70 eur od 14.11.2012 do 30.12.2012, zo sumy 945,70 eur od 31.12.2012 do 19.3.2013, zo sumy 935,70 eur od 20.3.2013 do 29.4.2013, zo sumy 925,70 eur od 30.4.2013 do zaplatenia tak, tento že úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500 eur, len 9,25% ročný úrok z omeškania zo sumy 925,70 eur do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ uzatvoril dňa 14.9.2010 s odporcom Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8400031896, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 1.500 eur, ktorý úver sa odporca zaviazal splatiť spolu s úrokom v 18 mesačných splátkach vo výške 123,57 eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, zaplatil len sumu 1298,56 eur. Vzhľadom k tomu, že odporca bol v omeškaní s

úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, bolo mu doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. okamžitú splatnosť úveru z dôvodu omeškania dňa 4.5.2011 dňom 22.5.2011. Dlh odporcu predstavuje súčet neuhradených splátok vo výške 925,70 eur. Navrhovateľ si zmluvnú pokutu uplatnil podľa článku 14 ods. 14.1 predmetnej zmluvy a úrok z omeškania len v časti vo výške 4,025% ročne ako rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Podaním doručeným tamojišiemu súdu 10.11.2014 vstúpil do konania na strane odporcu ako vedľajší účastník Občianske združenie M. Y. W. B., ktorý vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 4.12.2014 okrem iného poukázal na ustanovenia § 52 a nasl. OZ s tým, že predmetná zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že navrhovateľ má nárok na zaplatenie istiny úveru, ale bez poplatkov a úrokov za poskytnutie úveru, ďalej na výšku ročnej úrokovej sadzby prevyšujúcej 30 % s tým, že takáto dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom, a preto je podľa § 39 OZ neplatná. Zmluva navyše neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ má tak nárok len na zaplatenie rozdielu medzi 1.500 eur a sumou 1.298,56 Eur ako sumou odporcom zaplatenou, t.j. na zaplatenie 201,44 Eur. Súd prvého stupňa po zhodnotení výsledkov dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len sčasti. Medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere dňa 14.9.2010, ktorú posúdil v zmysle § 52 a nasl. ako zmluvu spotrebiteľskú a zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súd prvého stupňa dokazovaním zistil, že v danom prípade bola pri poskytnutej čiastke úveru 1.500 eur dohodnutá ročná výška úrokovej sadzby až 70,01 %, v čom videl rozpor s dobrými mravmi a dôvod absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže súd prvého stupňa považoval predmetnú zmluvu v časti dojednaných celkových nákladov a úrokovej sadzby za neplatnú podľa § 39 a § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, potom pri záväzku odporcu zaplatiť pohľadávku navrhovateľa vo výške 1500 Eur (zodpovedajúcej skutočne vyplnenej výške úveru odporcovi) a preukázanej úhrade odporcu vo výške 1.298,56 Eur, zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 201,44 Eur (1.500 Eur mínus 1.298,56 Eur) a čo do zvyšku návrh zamietol. Za nedôvodný považoval súd aj návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty. Zmluvné dojednania týkajúce sa zmluvnej pokuty boli vopred pripravené navrhovateľom a boli vyhotovené miniatúrnym písmom, pričom boli pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné. Pojem zmluvná pokuta nebol zvýraznený, je zahrnutý do článku 14 nazvanom Sankcie a dojednanie zmluvnej pokuty je pre spotrebiteľa prehliadnuteľné. Súd prvého stupňa nepriznal navrhovateľovi zmluvnú pokutu a návrh aj v tejto časti zamietol. Keďže v prípade predmetného úveru nastala predčasná splatnosť úveru 22.5.2011, potom je odporca v omeškani deň nasledujúci po dni splatnosti úveru, t.j. od 23.5.2011. Súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi úrok z omeškania počnúc dňom 23.5.2011 z dlžnej sumy, t.j. zo sumy 201,44 eur v žalovanej výške 4,025 % ročne, pretože takto žalovaný úrok z omeškania čo do výšky je v súlade s § 3 nariadenia vlády č.87/1995 Z.z. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov konania. Odporca mal vo veci úspech v rozsahu 78 % a neúspech v rozsahu 22 %, pomer jeho úspechu a neúspechu je 56 %. Naopak, navrhovateľ mal úspech v rozsahu 22 % a neúspech v rozsahu 78 %. Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, o náhrade trov konania súd rozhoduje podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a to tak, že náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V zmysle tohto ustanovenia súd postupoval, keď rozhodol s poukazom na čistý čiastočný úspech odporcu tak, že priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v rozsahu 56 %. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania priznal z rovnakých dôvodov, ako v prípade odporcu s poukazom na úspech odporcu v rozsahu 56%. Súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. a to za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie k návrhu zo dňa 4.12.2014, oba úkony po 51,45 eur, režijný paušál za 2 úkony po 8,04 eur (za úkony vykonané v roku 2014), spolu vo výške 118,98 eur, z toho boli priznané v rozsahu 56 %, t.j. vo výške 66,63 eur. Trovy právneho zastúpenia boli priznané v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ čo do výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi. Namietal nezákonnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia o náhrade trov konania. Vyslovil názor, že z hľadiska úspechu v konaní nemá vedľajší účastník vo vzťahu k úspechu či neúspechu žiaden vzťah (z právneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob usporiadania vzťahov medzi navrhovateľom alebo odporcom a vedľajším účastníkom) a teda z rozhodnutia o veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok, ani nie je a nebol povinným na plnenie spoločne s odporcom. Nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania na

vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci úspech alebo neúspech nemal. Mal za to, že postavenie vedľajšieho účastníka sa rozhodnutím vo veci samej logicky nezmenilo a preto aplikácia ust. § 142 ods. 2 O.s.p. je v tomto prípade vylúčená. Z napadnutého rozhodnutia podľa navrhovateľa nevyplýva ani spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Poukázal na názor Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 17Co/91/2012 zo dňa 25.4.2012, ako i na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6M Cdo 5/2013, v ktorom sa uvádza, že nepriznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi konania je riadne odôvodnené ich nadbytočnosťou a teda ich neúčelnosťou. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej ktorej veci a jej individualizáciou na súdoch v SR nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takom prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Treba súhlasiť s názorom, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Vedľajší účastník sa mohol nechať v konaní zastupovať advokátom, avšak trovy ktoré vynaložil v tejto súvislosti nemožno považovať za účelné. Navrhovateľ ďalej uviedol, že účelom vedľajšieho účastníka je zastupovanie spotrebiteľov a ochrana ich spotrebiteľských práv v konaní pred súdom, resp. ich podpora formou vedľajšieho účastníctva. Namietal, že združenie - vedľajší účastník v tomto prípade namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa, aby vystupovalo prostredníctvom svojich odborne vyškolených zamestnancov a členov, vstupuje do konania vždy zastúpené právnym zástupcom, a to pravidelne vo všetkých konaniach a bez výnimky, aj keď nemajú o obsahu konania žiadnu predstavu. Navrhovateľ sa domnieva, že právne zastupovanie môže byť odôvodnené len v mimoriadne obťažných právnych veciach, inak ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti, ale je len prostriedkom generovania trov právneho zastúpenia (viď rozhodnutie Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 13C/366/2013). Navrhovateľ mal za to, že súd prvého stupňa nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania aj preto, že tento subjekt ani nemal procesné postavenie vedľajšieho účastníka. S účinnosťou od 1.1.2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť (zák. 353/2014 Z.z.) predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Vedľajší účastník uvedené nesplnil. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 62/2014. Záverom navrhovateľ uviedol, že procesný úspech odporcu objektívne nezávisel od intervencie vedľajšieho účastníka, nakoľko ním namietané skutočnosti majú súdy povinnosť skúmať ex offo, bez potreby písomného vyjadrenia akéhokoľvek subjektu v konaní. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

Vedľajší účastník podal písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa. Uviedol, že prostredníctvom vyjadrenia poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, pričom poukázal na to, že Zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj na to, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom a preto je podľa § 39 Obč. zák. neplatná, ako i to, že namietal aj uplatnenú zmluvnú pokutu. Tieto argumenty považoval vo veci samej za opodstatnené, účelne vynaložené a preto trval na úhrade trov konania, ktoré nepovažoval za neúčelne vynaložené. Upozornenie na neprijateľnosť podmienok, námietku premičania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom treba považovať za účelný úkon. Mal za to, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil úkony vedľajšieho účastníka ako účelné a hospodárne. Poukázal na to, že navrhovateľ uplatňuje dlhodobu neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, úroky ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, ktoré sú neprimerane vysoké, ako i premičané pohľadávky, a to na celom území SR. Navrhovateľ sám využil zákonné právo na zastúpenie advokátom, pričom toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, čo je v priamom rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR.. Vo svojom vyjadrení poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, z ktorých vyplýva opodstatnenosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom v spotrebiteľských sporoch. Vedľajší účastník mal za to, že trovy právneho zastúpenia boli účelne vynaložené a dostatočne preukázané. Navrhol rozhodnutie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a zároveň si za vyjadrenie k podanému odvolaniu uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 34,12 Eur (tarifnú odmenu vo sume 25,73 Eur za vyjadrenie + 8,39 Eur režijný paušál).

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.).

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného do 31.12.2014 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného od 01.01.2015 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom sčasti úspešne domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 925,70 Eur s príslušenstvom, pričom v konaní na strane odporcu vystupoval aj vedľajší účastník spĺňajúci predpoklady podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa navrhovateľovi priznal sumu 201,44 Eur, na základe čoho správne vyčíslil pomer úspechu a neúspechu účastníkov v konaní, tak že navrhovateľ bol vo veci úspešný v časti 22% a odporca v časti 78%. Z uvedeného vyplýva, že úspešnejšiemu odporcovi prináleží nárok na náhradu trov konania vo výške 56% (78% - 22%), ktorý mu súd prvého stupňa priznal.

Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu pomernej časti (56%) trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 66,63 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 10.11.2014 doručil súdu prvého stupňa právne kvalifikované vyjadrenie. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezahliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., nakoľko trovy konania v preskúmvanej veci nie sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

Odvolací súd sa zaoberal aj námietkou navrhovateľa uvedenou v odvolaní, ktorou spochybnil samotné procesné postavenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu. S odvolaním na právnu úpravu § 93 ods. 3 O.s.p. účinnú od 1.1.2015 tvrdil, že vedľajší účastník nepredložil súhlas odporcu na strane ktorého mal vystupovať. Námietku navrhovateľa, ktorou spochybňuje udelenie súhlasu hlavného účastníka (odporcu) so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, odvolací súd považuje za nedôvodnú. V danom prípade odporca na výzvu súdu nereagoval, a teda nedal súhlas, ani nesúhlas so vstupom. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa síce už bola účinná zmenená úprava § 93 ods. 3 O.s.p. (účinnosť od 01.01.2015), ktorá na rozdiel od predchádzajúcej úpravy vyžaduje výslovný súhlas hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania ako podmienku vstupu, avšak ku vstupu vedľajšieho účastníka do konania došlo ešte dňa 10.11.2014 t.j. za účinnosti predošlej právnej úpravy. Z uvedeného dôvodu zostávajú zachované všetky právne účinky vstupu vedľajšieho účastníka, napriek tomu, že došlo k

zmene právnej úpravy podmienok vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Vyplýva to z princípov ochrany nadobudnutých práv a dôvery subjektov práva v právo samotné odvodené od princípu právneho štátu, za súčasného konštatovania, že novou právnou úpravou stanovené podmienky vstupu vedľajšieho účastníka zhoršujú právnu pozíciu vedľajšieho účastníka, ktorý sa zúčastňuje konania popri odporcovi (výslovne stanovené podmienky jeho vstupu).

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal náhradu trov odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 16,69 Eur. Predmetom odvolacieho konania v prípade vedľajšieho účastníka bola suma 66,63 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania. Odvolací súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu k odvolaniu voči trovám konania, ktoré bolo podané dňa 22.7.2015. V odvolacom konaní vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov spočívajúcich v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení. Základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje sumu 16,60 Eur za 1 úkon právnej pomoci, pričom táto sa znižuje na polovicu základnej sadzby, t.j. na 8,30 Eur, keďže podané odvolanie sa netýkalo veci samej. K tarifnej odmene prislúcha režijný paušál vo výške 8,39 Eur v zmysle § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu tak vznikol nárok na trovy odvolacieho konania vo výške 16,69 Eur (8,30 Eur + 8,39 Eur), ktoré odvolací súd v zmysle citovaných právnych predpisov priznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.